

Zakończenie

Każdy z nas od chwili chrztu świętego stał się apostołem Chrystusa i został powołany do głoszenia Jego nauki życiem i słowem.

Autorefleksja.

Pomyślmy:

- Co robię, aby lepiej poznawać naukę Jezusa?
- W jaki sposób głoszę Ewangelię innym ludziom?

„Akt wiary”.

Praca domowa

Ułóż modlitwę dziękczynną za dar bycia apostołem Jezusa.

Podczas wieczornej modlitwy poproś, abyś był dobrym apostołem Jezusa.

Modlitwa

Śpiew: „Barka”.

(Odtworzenie nagrania z piosenką)

Marzena Chmielnicka

Klasa II gimnazjum

Wiara celebrowana na Eucharystii

(temat ten przeznaczony w całości na 2 jednostki lekcyjne)

Cel ogólny

Ukazanie Eucharystii jako sakramentu celebracji wiary.

Kształtowanie odpowiedzialności za postawę wiary i świadome uczestnictwo we Mszy Świętej.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- przytacza treść fragmentu Pisma Świętego mówiącego o ustanowieniu Eucharystii,
- wymienia określenia Eucharystii,
- wyjaśnia, co to znaczy, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia chrześcijanina,
- używa poprawnie pojęć: wiara, Eucharystia, celebacja, liturgia,
- wskazuje na obecność Chrystusa w Eucharystii,
- przyjmuje odpowiedzialność postawę wiary i świadome uczestnictwo we Mszy Świętej.

Metody

Podająca, dialog, rozmowa kierowana, analiza tekstu źródłowego, praca w grupach.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, YOUCAT Polski – Katechizm Kościoła Katolickiego dla Młodych, List apostoelski „Porta fidei” Benedykta XVI na Rok Wiary, karty pracy – tekst opowiadań, karty z tekstem modlitwy wstawiennej, Słownik Wyrazów Obcych PWN, plansze – słowa klucze: WIARA, EUCHARYSTIA, CELEBRACJA, LITURGIA.

PRZEBIEG KATECHEZY

1. Modlitwa

„Duchu Święty...”.

2. Zabawa w detektywa – czas pracy: 5 minut.

Na początek mam dla Was zadanie. Przez chwilę każdy może poczuć się detektywem – do tekstu opowiadania wkraść się złośliwy chochlik i pozamieniać litery. Otrzymacie tekst z błędami, zadanie polega na podaniu litery, która została zamieniona. Wszystkie litery zestawione ze sobą, utworzą hasło – będzie ono tematem dzisiejszej katechezy.

Tekst opowiadania br. Tadeusza Rucińskiego pt. „Wiara, nadzieja i miłość w opowiadaniach, baśniach i przypowieściach” – załącznik nr 1.

Opowiadanie pt. „Eucharystia w slumsach” – załącznik nr 2.

3. Zapis tematu na tablicy: Wiara celebrowana na Eucharystii.

4. Wprowadzenie

Rozmowa kierowana z uczniami na temat Roku Wiary.

Mamy dwa słowa klucze: WIARA I EUCHARYSTIA.

– Czym jest wiara?

– Jaki ważny dla chrześcijan czas teraz przeżywamy?

11 października 2012 roku rozpoczął się w Kościele *Rok Wiary* ogłoszony przez papieża Benedykta XVI. Będzie on trwał do 24 listopada 2013 roku. Tego dnia będziemy obchodzić Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata.

Rok Wiary ma posłużyć każdemu wiernemu, jako swoisty *doping* w biegu o zbawienie. Ma zmotywować jeszcze bardziej (u statecznych w wierze) i rozpalić (u oziębłych duchowo) na nowo ogień wiary, zaszczerpić na chrzcie świętym. Tu więc pojawia się zadanie głoszenia Ewangelii i dawania świadectwa przez nas – ludzi wiary.

– Z jakich źródeł możemy czerpać wiedzę?

Potrzebny nam jest zapał i entuzjazm do pracy. Potrzebna jest modlitwa – osobista relacja z Bogiem. Powinniśmy *wejść z wiarą* do naszych środowisk, miejsc pracy, a więc mówić, rozmawiać na temat wiary wszędzie, gdzie jesteśmy: w rodzinach, na katechezie, na spotkaniach towarzyskich, w pracy, szkole...

– Kiedy w sposób szczególny wyznajemy naszą wiarę?

Definicja Eucharystii: Eucharystia w niektórych wyznaniach chrześcijańskich: sakrament symbolizujący ciało i krew Chrystusa; komunია, łac. *eucharistia*, dziękczynienie (w liturgii chrześcijańskiej), gr. *wdzięczność* – Słownik Wyrazów Obcych PWN.

– W jaki sposób uczestniczymy we Mszy Świętej?

5. Rozwinięcie

Następne słowo klucz to: CELEBRACJA.

– Co to jest celebrowanie?

– Z czym kojarzy się wam słowo „celebracja”?

Definicja celebracji: Celebracja – zachowanie (się) uroczyste, ceremonialne; wykonywanie czegoś w sposób uroczysty, z namaszczeniem i przesadną powagą. – Słownik Wyrazów Obcych PWN.

Kolejne słowo klucz to: LITURGIA.

- Co to jest liturgia?
- Z czym kojarzy się wam słowo „liturgia”?

Definicja liturgii z YouCat (numer 167).

Po omówieniu wszystkich definicji uczniowie umieszczają na tablicy pod tematem plansze – słowa klucze: WIARA, EUCHARYSTIA, CELEBRACJA, LITURGIA.

Wiara potrzebuje celebracji w grupie. Papież Benedykt XVI pisze w liście, iż ten rok będzie „dobrą okazją, by bardziej celebrować wiarę w liturgii, zwłaszcza Eucharystii... w tym Roku każdy wierzący powinien ponownie odkryć treść wiary wyznawanej, celebrowanej, przeżywanej i przemodlonej, i zastanowić się nad samym aktem wiary” (List „Porta fidei”, nr 9).

6. Praca w grupach – czas pracy: 10 minut.

W oparciu o tekst Ewangelii wg św. Marka 14,22-25 i teksty YouCat, po zapoznaniu się z treścią uczniowie odpowiadają na pytania.

Grupa I

Ewangelia wg św. Marka 14,22-25

„A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje». Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich: «To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. Zaprawdę, powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę nowy w królestwie Bożym»”.

- Jakimi słowami Jezus ustanowił Eucharystię?

Grupa II

YouCat 180

„Liturgia jest przede wszystkim Bożą służbą w nas, dopiero potem naszą służbą Bogu. Bóg udziela się nam pod postacią świętych znaków”.

- Dlaczego liturgię nazywamy służbą Bożą?

Grupa III

YouCat 181

„Bóg wie, że my ludzie, nie jesteśmy jedynie istotami duchowymi, ale także cielesnymi. Potrzebujemy znaków i symboli, aby poznawać i określać rzeczywistości duchowe albo wewnętrzne”.

- Dlaczego w liturgii potrzebne są gesty i symbole?

Grupa IV
YouCat 182

„Celebrować Liturgię to spotkać Boga: pozwolić Mu działać, wsłuchiwać się w Niego, odpowiadać Mu. Takie dialogi zawsze wyrażają się w gestach i słowach.

Jezus przemawia do ludzi poprzez znaki, którym towarzyszyły słowa. Tak samo jest w Kościele. Kiedy kapłan ukazuje dary ofiarne, mówi: «To jest Moje Ciało (...) to jest Moja Krew (...)». Tylko to Jezusowe słowo wyjaśnienia sprawia, że znak staje się sakramentem”.

– Jakie są najważniejsze słowa we Mszy Świętej?

Grupa V
YouCat 187

„Niedziela jest centrum chrześcijańskiego czasu, ponieważ w niedzielę celebруемy zmartwychwstanie Chrystusa, a zatem każda niedziela jest mini-Wielkanocą.

Kiedy lekceważy się niedzielę, w tygodniu pozostają tylko dni robocze. Człowiek, który został stworzony do radości, sprowadza wówczas siebie do roli robota skupionego na pracy, posiadaniu i konsumpcji. To na ziemi musimy nauczyć się świętować, w przeciwnym bowiem razie w niebie nie będziemy umieli zacząć. W niebie jest niedziela bez końca”.

– Czym jest niedziela dla chrześcijanina?

7. Prezentacja i podsumowanie pracy w grupach

Wiarę należy celebrować w liturgii, a zwłaszcza w Eucharystii, która jest tajemnicą wiary i źródłem nowej ewangelizacji.

- Czym jest Msza Święta?
- Jaki powinien być nasz udział we Mszy Świętej?
- Jakie dary daje nam Eucharystia?
- Jak powinniśmy przeżywać dzień święty?

Eucharystia jest źródłem i szczytem życia chrześcijanina i w niej każdy powinien szukać umocnienia własnej wiary. Podczas liturgii Mszy Świętej obecny jest Jezus Chrystus, którego doświadczyć można również w słowie Bożym, w osobie kapłana, znakach liturgicznych, wiernych. To sam Bóg uzdalnia człowieka do świadectwa: Pierwsi Apostołowie spotykali się *na łamaniu chleba*, czyli Eucharystii, wierząc, że Pan, który od nich odszedł do Ojca, znowu jest z nimi, choć w inny sposób. Ojcowie Kościoła zachęcają do częstej Komunii Świętej, przestrzegając ludzi przed oziębłością wobec Eucharystii, a tym samym niebezpieczeństwem utraty życia wiecznego. Chrystus pragnie naszej wiary i miłości, On chce nas obdarzyć pełnią życia, ale człowiek sam musi się za Nim opowiedzieć.

Uczniowie do haseł dopisują skojarzenia opracowane podczas pracy w grupach.

WIARA – (dar)
EUCHARYSTIA – (spotkanie, dziękczynienie)
CELEBRACJA – (uroczyste zachowanie)
LITURGIA – (święte wydarzenie)

8. Rachunek sumienia (odsłonięcie wizerunku Chrystusa)

- Jak często uczestniczę we Mszy Świętej?
- Jak słucham słowa Bożego?

- Jaki jest mój udział we Mszy Świętej?
- Jakie jest moje zaangażowanie w śpiewie, wspólnej modlitwie, odpowiedziach na wezwania kapłana?
- Jakie jest moje zachowanie podczas Eucharystii?
- Jak często przystępuję do Komunii Świętej?

Świadomi naszych zaniedbań przepróśmy naszego miłosiernego Ojca:

„Akt żalu”.

9. Pogłębienie

Wiara jest łaską. Jest darem, jaki Bóg daje człowiekowi w sakramencie chrztu. Umacnia go sakrament bierzmowania. Rozwijamy ten dar owocnie, uczestnicząc w Eucharystii i spełniając czyny miłosierdzia.

Wybrany uczeń odczytuje wezwania modlitwy, a wszyscy odpowiadają: Niech nas oświeca Twoje słowo.

10. Modlitwa wstawiennicza

1. Jezu Chryste, nasz Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego.
– Niech nas oświeca Twoje słowo.
2. Jezu Chryste, nasz Panie, Ty nam mówisz: Jesteście solą ziemi.
– Niech nas oświeca Twoje słowo.
3. Jezu Chryste, nasz Panie, Ty nam mówisz: Kochajcie waszych nieprzyjaciół.
– Niech nas oświeca Twoje słowo.
4. Jezu Chryste, nasz Panie, Ty nam mówisz: Czyńcie dobro tym, którzy was nienawidzą.
– Niech nas oświeca Twoje słowo.
5. Jezu Chryste, nasz Panie, Ty nam mówisz: Bądźcie miłosierni.
– Niech nas oświeca Twoje słowo.
6. Jezu Chryste, nasz Panie, Ty nam mówisz: Módlcie się, proście, szukajcie, a znajdziecie.
– Niech nas oświeca Twoje słowo.
7. Jezu Chryste, nasz Panie, Ty nam mówisz: Szukajcie w pierw Królestwa Bożego.
– Niech nas oświeca Twoje słowo.
8. Za wszystkich, którzy wiernie głoszą Twoje Słowo.
– Panie, Ciebie prosimy.
9. Daj nam słuchać i przyjmować Twoje Słowo sercem wypełnionym miłością.
– Panie, Ciebie prosimy.
10. Pociesz wszystkich przygnębionych i wypisz w ich sercach słowa życia wiecznego.
– Panie, Ciebie prosimy.
11. Niech cały Kościół odnawia się u stołu Twego Słowa i Twej Eucharystii.
– Panie, Ciebie prosimy.
12. Prosimy, aby Eucharystia była dla nas centrum całego naszego życia wewnętrznego, szczytem naszej modlitwy, punktem w którym przecinać się będą wszystkie nasze ludzkie zmagania, wysiłki i ofiary
– Panie, Ciebie prosimy.

11. Podsumowanie, zapis w zeszycie

Wiara jest darem, który pozwala nam dostrzegać wciąż na nowo cuda, które czyni dla nas Bóg. Wiara, zobowiązuje każdego z nas do stawiania się żywymi znakami obecności Zmarłychwstałego Pana w Eucharystii i w świecie. Celebując liturgię spotykamy Żywego Boga.

12. Praca domowa

Przygotuj „motywator” zachęcający do uczestniczenia w niedzielnej Mszy Świętej.

Motywator – pozytywna forma demotywatora (popularna w sieci forma graficzno-tekstowa przedstawiająca grafikę, rysunek lub zdjęcie na czarnym tle z krótkim, ale wymownym tekstem).

13. Zakończenie

Na zakończenie zapraszam Was do wysłuchania piosenki, która jest podsumowaniem naszego dzisiejszego spotkania „Dzielmy się wiarą jak chlebem”.

Załącznik nr 1

(zabawa w detektywa)

br. Tadeusz Ruciński, „Wiara, nadzieja i miłość w opowiadaniach, baśniach i przypowieściach”

Tekst (zmieniony)

Była sobie **Miara**, potem **Nadzieka**, no i wreszcie **Miłość**... Bo kiedy do **petrzenia** na świat i ludzi zaprosisz siostrę **Wiarę**, to powoli okaże się, że wszystko coś znaczy, ma swój ciężar znaczenia i jest znakiem danym przez **Niewidzialnego**. Z tego rodzi się **Nadzieja**, że wszystkim rządzi także **Boża Opatrzność**, a **cokół** nas krzątają się **Anioły**. Z tymi dwuema więc bardziej możliwa będzie **Miłość**, nawet wobec tego, co pokochać najtrudniej. Czy to możliwe **Pewnie tek**, jeśli w tych **baśniach** i **przypowieściach** zdarzało się to takim ludziom, jak **Ty**, to czemu i **Tobie** ma się nie zdarzyć. Ale pamiętaj: nic bez **Wiany**, **Nedziei** i **Miłości**!

Hasło:

Załącznik nr 2

(zabawa w detektywa)

Aucharystia w slumsach

Dorośli i dzieci czekają cierpliwie pod gołym niebem. Stoją w błocie, większość z nich jest bez butów. Niektóre dzieci z ropiejącymi ranami muszą wciąż machać rękoma, aby odganiać od siebie natrętne stada much.

Widząc nadchodzącego księdza, machają do niego i wołają: „*Padre, Padrecito!*” (znaczy: „*Ojczu, Ojczulku!*”). Lubią swego misjonarza, ponieważ dokłada wszelkich wysiłków, by pomóc im bezradnym, bezsilnym, biednym. Ojciec misjonarz przyniósł ze sobą pięć długich bagietek. Dwaj mężczyźni wynoszą z jednego z szałasów stary, chwiejący się stół i stawiają go w błocie przed księdzem. On kładzie na nim chleby. Nikt ich nie ukradnie, pomimo że wszyscy, którzy na niego czekają są bardzo głodni.

Wszyscy uczestniczą w uroczystej Eucharystii. Otaczający kapłana ludzie śpiewają, odpowiadają ccoćem, słuchają uważnie jego słów. Ach, kochany Boże, nie zapomnij o nas, nawet jeśli nie jesteśmy czysti, nasyceni i nie mieszkamy w białych willach. To nie nasza wina. My także bardzo chcielibyśmy być bogaci. Bądź blisko nas, Boże, bo Twojej bliskości szczególnie teraz potrzebujemy.

„To jest Ciało moje” – mówi ksiądz i podnosi Hostię do gófy, aby wszyscy mogli zobaczyć. Jest to Ciało Chrystusa, Boży Chleb.

A potem podaje Go zebranim. Ciało Chrystusa wkładane jest w zadumie do ust, spożywane z zamkniętymi oczyma. W tym cudownym Chlebie Eucharystycznym jest prawdziwy Bóg.

Po zakończonej Mszy Świętej wspólnota dzieli pobłogosławione wcześniej bagietki. Ktoś je przelamuje, następna osoba jeszcze raz dzieli swój kawałek na pół. Połówki są dzielone na dwie, cztery, osiem, szesnaście części, które są coraz mniejsze, wędrują z rąk do rąk. Nikt nie okrada innych, nikt siłą nie stara się zdobyć większego kawałka i nie ucieka z nim. O nie, tutaj panuje braterstwo, druga człowiek ma tyle samo, co ja. Nawet, jeżeli jest to tylko maleńki kawałek, cząstka spieczonej skórki, dla wielu, którzy uczestniczą w tej Mszy Świętej, jest to jedyne pożywienie tego dnia.

Hasło:
